Riigi Teataja

Nr. 33. **24. aprillil 1928 a.** **Nr. 33.**

Art. 177. **Ohvitseride aukohtute seadlus.**

178. **Määrus raudteede ja veeteede otseühenduse tariifi nr. 38 muutmise kohta.**

179. **Siseministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisude ja palganormide muudatus ja täiendus.**

180. **Narva linnamaksude määrad 1928 a.**

181. **Määrus vallaametnikkude palga- ja tööolude korraldamise kohta Järvamaal.**

Vabariigi Valitsuse poolt 31. märtsil 1928 a. vastu võetud

177. Ohvitseride aukohtute seadlus.

I peatükk.

Aukohtute ülesanded.

§ 1. Kaitseväe ohvitseride aukohtud asutatakse selleks, et arendada ja kindlustada Vabariigi kaitseväe juhtide head nime ja iga üksiku ohvitseri aumehelikkust.

Aukohtute ülesandeks on:

1) abinõusid tarvitusele võtta nende ohvitseride vastu, kelle ülalpidamine ei vasta aumehe mõistele või kaitseväe juhi erilistele kohustele avalikus elus, ja tarbekorral kõlbmatuid ohvitserkonna liikmeid teenistusest ja ohvitserkonnast eemaldada;

2) ohvitseride vahel tekkinud autülisid lahendada;

3) ohvitseridele anda nõu ja abi auasjus ning tarbekorral vabastada ohvitseri põhjendamata kahtlustustest tema aumehelikkuse kohta, kui teist kohast teed ei ole.

II peatükk.

Alluvus aukohtule.

§ 2. Aukohtute arutamisele kuuluvad:

1) ohvitseri teod (tegemus ja tegevusetus), mis ei vasta aumehe mõistele või kaitseväe juhi erilistele kohustele avalikus elus ja selle tõttu kaitseväe juhtide head nime halvavad;

2) juhtumised, kus ohvitser ise palub aukohtu otsust oma au kaitseks;

3) nõuandmine auasjus.

§ 3. Kõik selles seadluses ohvitseride kohta ette nähtud korraldused käivad ka sõjaväeametnikkude kohta, kes aukohtule alluvad, kui seadluses erandit tehtud ei ole.

§ 4. Süüteod, milles avaldub kaitseväeteenistuse kohuste või alistuvuskorra rikkumine, ei kuulu üldse aukohtulikule arutamisele.

Kui aukohtulikule arutamisele kuuluv ohvitseri tegu on ühtlasi kriminaalseadustes ette nähtud, võib asja aukohtus arutada ainult kaitseväe juhtide hea nime seisukohalt ja ainult pärast vastavat kohtuotsust. Õigeksmõistmise puhul võivad aukohtus arutatud saada kohtulikul arutamisel selgitatud asjaolud ainult niipalju, kuipalju neis sisaldub ohvitserkonna aumõiste rikkumine. Süüdimõistmise puhul,

kui otsuse tagajärjel ohvitser auastme kaotanud ei ole, jääb vastava ülema otsustada, kas anda asi aukohtu arutamisele.

§ 5. Vähemtähtsad üleastumised, mille lahendamine distsiplinaar teel otstarbekohasem on, aukohtule arutamiseks ei anta.

§ 6. Ohvitseride aukohtutele alluvad: 1) tegeva teenistuse, reservi ja maakaitseväe ohvitserid kõigis auastmetes, 2) kõik ohvitseride kohtadel teenivad sõjaväe-ametnikud.

§ 7. Tegelikus teenistuses seisvad ohvitserid alluvad üldkorras selle väeosa aukohtule, kus nemad alaliselt teenivad.

Ohvitser, kes üle kolme kuu mõne väeosa juurde komandeeritud, allub vastavalt auastmele selle väeosa aukohtule.

Sõjaväe-ametnikud alluvad § 13 p. 1 ette nähtud oma väeosa ohvitseride aukohtule. Kui sõjaväe-ametnikul on üksiku väeosa ülema või suuremad õigused, allub tema § 13 p. 3 ette nähtud aukohtule.

§ 8. Kui aumõistet riivavast teost või autülist on osa võtnud mitmed ohvitserid, kes ühele ja samale aukohtule ei allu, ja üldist tegu või autüli aukohtus peab arutatama, siis määrab nende üldine ülem ühe kolmanda väeosa aukohtu, kus asi arutatakse.

Kui sarnasest teost või autülist on osa võtnud ohvitser ühes vanemohvitseriga, allub asi aukohtule, millele vanemohvitser allub.

§ 9. Erandina võib ohvitseri asja diviisi ülem, ning vanemohvitseri asja, kellel ei ole üksiku väeosa ülema õigusi, sõjaminister üle anda ka teisele, kui § 7 tähendatud, kuid sama liiki aukohtule, kui selleks kaaluvad põhjused on ja kaebealune ise seda palub või § 37 tähendatud kaitseväe ülem sellest ette kannab, iseäranis sel puhul, kui suurem osa aukohtu liikmetest niivõrt asjaga seotud on, et erapooletu asja arutamine raskendatud või liikmete tagandamise tõttu hoopis võimatu on.

§ 10. Reservi ja maakaitseväe ohvitserid, kes kaitseliidu liikmed ei ole, aukohtute valimistest osa ei võta, kuid alluvad vastavalt auastmele selle kaitseväeosa aukohtule, mis süüks pandud teo toimepanemise kohale kõige ligemal.

Ligema väeosa määrab sõjaminister või diviisi ülem vastavalt § 11.

§ 11. Kaitseväe asutused saadavad teated § 10 tähendatud reservi ja maakaitseväe ohvitseride aumõistet riivavatest tegudest, kui need teod toime pandud on väljaspool Tallinnat, ligemale diviisi ülemale, Tallinnas ja Harjumaal Tallinna garnisoni ülemale. Diviisi ülem (Tallinna garnisoni ülem), kui asja küllalt tähtsaks peab, määrab väeosa, kus asi peab arutatama, ja annab sissetulnud teate üle väeosa ülemale. Edaspidine asjakäik läheb üldkorras §§ 36 ja t. järgi.

Reservi ja maakaitseväe vanemohvitseride kohta, kes kaitseliidu liikmed ei ole, määrab samas korras aukohtu sõjaminister.

§ 12. Reservi, maakaitseväe ja eruohvitserid, kes on kaitseliidu liikmed, alluvad kaitseliidus moodustatud ohvitseride aukohtule. Määrused ohvitseride aukohtute kohta kaitseliidus on selle paragrahvi juurde lisatud.

III peatükk.

Aukohtute moodustamine.

§ 13. Aukohtud moodustatakse:

1) ohvitseride aukohus — ohvitseridele — üksikute väeosade juures, väeosa ülema korraldusel;

2) vanemohvitseride aukohus — vanemohvitseridele, kellel ei ole üksiku väeosa ülema õigusi — diviiside ja neile vastavate väeüksuste juures, diviiside ülemate korraldusel;

3) väeosa ülemate aukohus — ohvitseridele ja vanemohvitseridele, kellel on üksiku väeosa ülema või suuremad õigused — üks aukohus terves Vabariigis, sõjaministri korraldusel;

4) kindralite aukohus — kindralitele — sõjaministri igakordsel korraldusel.

Märkus. § 13 p. 3 tähendatud aukohtule alluvad kaitseväe ohvitseride teenistuskäigu seadluse § 26 märkuses tähendatud küsimused.

§ 14. Sõjaminister otsustab, kas väeosa või asutuse ohvitseride koosseis võimaldab aukohtu moodustamist. Kui ohvitseride koosseis ei võimalda aukohtu moodustamist, otsustab sõjaminister, missugusele aukohtule peavad alluma nende väeosade või asutuse ohvitserid, kus aukohus moodustamata jääb.

Sõjaminister võib vanemohvitseride aukohtute moodustamiseks mitu diviisi ühendada, ühtlasi ära määrates diviisi ülema, kelle korralduses kohus moodustatakse. Sarnaselt asutatud ühendatud aukohtu koosseisu peab kuuluma igast diviisist vähemalt kaks liiget.

IV peatükk.

Aukohtute koosseis.

§ 15. Iga aukohus seisab koos seitsmest liikmest, kelle hulgas kaks tagavaraliiget. Selle juures:

1) ohvitseride aukohtu liikmed valitakse vanemohvitseridest, kaptenitest ja leitnantidest, kes valitava aukohtu suhtes valijatena esinevad;

2) vanemohvitseride aukohus valitakse kõikidest diviisis alal olevatest vanemohvitseridest;

3) väeosa ülemate aukohus valitakse tegelikus kaitseväeteenistuses seisvatest kindralitest ja väeosa ülema õigustega vanemohvitseridest, kusjuures üks liige võib kaitseliidu ohvitser olla.

§ 16. Kindralite aukohtu moodustavad vähemalt ¾ aktiivseisukorras olevate kindralite koguarvust.

§ 17. Aukohtu eesistujaks on liige, kes auastmes vanem.

§ 18. Aukohtu liikmeteks ei või olla ohvitserid, kes on eeluurimise või kohtu all, samuti need, kes on kohtulikult karistatud kinnipidamisega peavahis ühes mõnesuguste teenistuse alal õiguste ja eesõiguste kitsendusega või raskema karistusega, ja need, kes olid kohtu alla antud süütegude eest, mida seadus ülaltähendatud karistusega ähvardab, ning kes ei ole kohtu otsusega õigeks mõistetud.

Samuti ei või aukohtu liikmeteks olla ohvitserid, kes olid või on teenistusest eemaldatud aukohtu otsusel.

§ 19. Ohvitseride aukohtu koosseisu peab valitama vähemalt üks vanemohvitser.

Kui väeosas on ainult üks vanemohvitser, kellel pole väeosa ülema õigusi, siis astub tema aukohtu koosseisu valimata, kui tema § 18 nõuetele vastab. Kui tähendatud vanemohvitser neile nõuetele ei vasta, või väeosas üldse ei ole vanemohvitsere, kellel pole väeosa ülema õigusi, siis ohvitseride aukohtu koosseisu peab valitama vähemalt üks kapten.

§ 20. Väeosa ülemate aukohtu koosseisu peab kuuluma vähemalt üks kindral.

§ 21. Aukohtu liikmeks ei või valida väeosa ülemat, kelle korralduses kohus moodustatakse, sõjaministri abi, sõjaringkonnakohtu esimeest ega alalist liiget, sõjaväe uurijat, sõjaprokuröri ega tema abi.

V peatükk.

Aukohtute valimised.

§ 22. Ohvitseride aukohtu valijateks on kõik väeosa ohvitseride kogu tegevliikmed.

Vanemohvitseride aukohtu valijateks on kõik diviisis või vastavas koonduses alal olevad vanemohvitserid, kellel ei ole üksiku väeosa ülema õigusi.

Väeosa ülemate aukohtu valijateks on kõik vanemohvitserid ja ohvitserid, kellel on väeosa ülema või suuremad õigused.

§ 23. Nende vähemate väeosade ja asutuste ohvitserid ja sõjaväe-ametnikud, kus § 14 põhjal oma aukohut moodustatud pole, võtavad osa aukohtute valimistest selle väeosa ohvitseridega, kelle aukohtule nemad alluvad, rippumata sellest, kas nemad selle väeosa ohvitseridega ühisesse kogusse kuuluvad, kuid nad peavad oma kogus tegevliikmed olema.

§ 24. Sõjaväe-ametnikud võivad osa võtta ainult ohvitseride aukohtu valimistest.

§ 25. Ohvitseride aukohtu ja vanemohvitseride aukohtu valimise koha, päeva ja tunni avaldab käsukirjas vastav väeosa või diviisi ülem, kelle korralduses kohus moodustatakse. Samas käsukirjas määratakse ka valimiskoosoleku juhataja.

Kõik kohalolijad, kes § 22 järgi valijad on, koguvad määratud ajaks tähendatud ruumi. Enne valimistele asumist võib juhataja, kui seda otstarbekohaseks peab, koosolijatele ette panna soovitavaid aukohtu liikmete kandidaate nimetada.

Iga valija kirjutab paberilehele seitse nime, keda tema liikmeteks valib. Lehed kogub juhataja.

Valija, kes teenistusekohuste täitmise või haiguse tõttu valimistest isiklikult osa võtta ei saa, samuti kes alaliselt asub väljaspool garnisoni, kus valimist toimetatakse, saadab valimise ajaks kinnises ümbrikus oma valimislehe seitsme nimega käsukirjas valimiskoosoleku juhatajaks määratud ohvitserile.

Peale lehtede kogumist, kättesaadetud ümbrikkude avamist ja häälte kokkuarvamist loetakse valituks seitse, kes relatiivselt rohkem hääli saanud; neist on kaks, kes nooremad auastmes, tagavaraliikmed.

§ 26. Väeosa ülemate aukohtu valimised teostatakse sel teel, et üksiku väeosa ülema või suuremate õigustega vanemohvitserid ja samade õigustega ohvitserid oma valimislehed, kus seitse nime üles tähendatud, saadavad sõjaministri käsukirjas selleks määratud kindrali kätte. Seitse, kes relatiivselt rohkem hääli saanud, loetakse valituks; neist on kaks, kes nooremad auastmes, tagavaraliikmed. Valimiste tagajärgedest kannab kindral sõjaministrile ette.

Tarbekorral on sõjaministril õigus üksikul juhtumisel valijaid valimiste teostamiseks kokku kutsuda.

§ 27. Kui eelmises paragrahvis tähendatud valimisi teostatakse kirjalikult ilma valijaid kokku kutsumata, siis määrab sõjaminister kolm väeosa ülema õigustega vanemohvitseri, kes ühes kindraliga § 26 ette nähtud korras hääletamise tagajärjed kokku võtavad ja selle kohta protokolli kokku seavad.

§ 28. Ümbrikus saadetud häälte kontrollimise võimaldamiseks ja hääletamise saladuse kindlustamiseks kirjutab valija, kes kirja teel hääletamisest osa võtab, ümbriku peale oma nime, kusjuures ta valimislehe paigutab ümbrikku kokkumurtult.

Valimiskoosoleku juhataja laseb esiti kinniste ümbrikkude arvu ja nende saatjate nimed kontrollida, siis ümbrikud avada ja valimislehed ilma neid lahti murdmata eraldi koguda. Alles siis, kui lehtede arv kontrollitud, murtakse nad lahti ja arvatakse kokku neis sisalduvad hääled.

Maksvusetuks loetakse nende ümbrikkude sisu, millel ei ole valija nimi tähendatud, samuti, milles leidub rohkem hääletamislehti, kui ümbriku peal märgitud.

Kui üksikul valimislehel on tähendatud vähem kui 7 nime, siis loetakse need maksvateks; kui rohkem, siis loetakse maksvateks esimesed 7 nime.

§ 29. Kui valimistel kaks või mitu valitavat isikut võrdse arvu hääli saavad, loetakse valituks see, kes vanemas auastmes; võrdse auastme korral see, kes vanem selles auastmes.

§ 30. Aukohtud valitakse ühe aasta peale, harilikult detsembris.

Eelmise aasta aukohtu liikmeid võib uuesti valida.

Valimiste tagajärg, samuti valitud aukohtu koosseisu kohuste täitmisele asumise aeg avaldatakse kaitseväe ülema käsukirjas, kelle korralduses kohus moodustatud.

§ 31. Kui aukohtu liige enne tähtaega (§ 30) väeosast või diviisist lahkub, sureb, auastme kaotab või § 18 tähendatud kitsenduse alla satub, määratakse uue liikme valimine selle ülema käsukirjaga, kelle korralduses aukohus moodustatud, kusjuures valitakse ainult uus liige lahkunu asemele. Uue valitud liikme volitused kestavad kuni kogu kohtu koosseisu aastase tähtaja lõpuni.

VI peatükk.

Asja alustamine ja aukohtu alla andmine.

§ 32. Aukohtu liikmele teatavaks saanud aumõistet riivavast teost, mis toime pandud ohvitseri poolt, on iga aukohtu liige kohustatud suusõnaliselt või kirjalikult teatama sellele kaitseväe ülemale, kelle korralduses on moodustatud aukohus, millele ohvitser allub.

§ 33. Aukohtu liige on õigustatud enne asjast § 32 kohaselt ettekandmist suusõnaliselt seletusi nõudma ohvitseri käest, kes tema aukohtule allub, ja iga ohvitser on kohustatud oma aukohtu liikmele tarvilikke seletusi andma.

§ 34. Iga ohvitseride kogu liikmel ja kõikide ohvitseride kogude juhatustel on õigus oma kogu liikmete aumõistet riivavatest tegudest teatada vastavale kaitseväe ülemale, kelle korralduses on moodustatud aukohus, millele kaebealune selle seadluse põhjal allub.

Sama õigus on Vabariigi ohvitseride kesk-kogu juhatusel kõikidele aukohtutele alluvate ohvitseride kohta.

§ 35. Kaitseväe ülem, kelle korralduses aukohus moodustatud, otsustab, kas aukohtu liikme kaudu või muul teel saadud või ohvitseri enese poolt § 2 p. 2 korras esitatud andmed põhjendavad asja alustamist. Kui ülem asja alustamist tarvilikuks peab, paneb tema juurdluse tegemise ühe aukohtu liikme peale.

Aukohtu liikme kaudu juurdluse tegemine ei ole sunduslik, kui asja kohta juba seaduslikus korras toimetatud juurdlus olemas on.

§ 36. Juurdlus tuleb toime panna sõjakohtupidamise seaduse § 325 ja § 326 korras ja kantakse ette sellele kaitseväe ülemale, kelle korralduses aukohus moodustatud.

§ 37. Kaitseväe ülem, kelle korralduses aukohus moodustatud, otsustab peale juurdluse läbivaatamist, kas tuleb asi üle anda aukohtule arutamiseks.

Kohtu alla andmise puhul annab ülem asja aukohtu eesistujale üle oma kirjaliku resolutsiooniga, milles peab selgelt ära tähendatama üleastumine, mille kohta aukohtulik arutamine aset peab leidma, ilma ette ära määramata üleastumise raskust või tema mittevastavust ohvitseri ja aumehe kohustele.

§ 38. Aukohtu alla andmise õigus on peale § 37 tähendatud ülemate ka igal alistuvuskorras kõrgemal ülemal.

Kõrgemal ülemusel ei ole õigust muuta alluva ülema otsust, millega asi on aukohtule üle antud.

Edasi kaevata kaitseväe ülema otsuse peale aukohtu alla andmise asjus võib ainult § 2 p. 2 tähendatud juhtumisel, kui ohvitser ise palus enese kohta aukohtu otsust ja temale ära öeldi. Sel juhtumisel on sõjaministri otsus lõpulik.

§ 39. Kui asi on § 37 korras aukohtule üle antud, ei või asjaajamine lõppeda teisiti kui aukohtu otsuse läbi. Sel juhtumisel ei muutu alluvus ohvitseri auastmes ülendamise, või kõrgemale ametile määramise, ega üleviimise läbi teise väeossa või reservi. Erusse üleviimisel võib asja edasi arutada ainult siis, kui ohvitser ka erus olles aukohtulikule arutusele allub.

Kui ohvitser on teise väeossa üle viidud, vanemohvitseriks ülendatud või väeosa ülemaks määratud enne § 37 korras asja aukohtule üleandmist, antakse asi vastavale ülemale edasi.

VII peatükk.

Asja arutamine aukohtus.

§ 40. Kohtu alla andmise puhul võimaldab aukohtu eesistuja kaebealusel juurdlusega tutvuneda ja teatab kaebealusele allkirja vastu, et temal on õigus ühe nädala jooksul paluda au-

kohtu eesistujat uusi tunnistajaid välja kutsuda, dokumente välja nõuda ja õiendusi koguda.

Kui eesistuja ülesantud tunnistajate seletused ja andmed leiab tähtsad olevat, rahuldab tema palve; need ülesantud tunnistajad kutsutakse välja § 41 tähendatud korras. Kui sarnaseid tunnistajaid ei või isiklikult välja kutsuda, lisatakse asja juurde nende tunnistajate kirjalikud seletused, mida kogub juurdlust teinud kohtu liige.

Kui eesistuja kaebealuse palve, olgugi osaliselt, rahuldamata jätab, seab tema kokku määruse, milles äraütlemise põhjused ära näitama peab, ja teatab sellest kaebealusele.

§ 41. Tunnistajad-eraisikud kutsutakse aukohtusse aukohtu eesistuja poolt. Kui tunnistaja-eraisik ei elutse selle garnisoni piirkonnas, kus aukohus asub, või ei ilmu aukohtusse, asendatakse suusõnalised seletused kirjalikkudega.

Tunnistajad-kaitseväelased saadetakse aukohtusse ülemuse korraldusel. Väljaspoole oma väeosa asukohta kohtusse väljasaatmise korral loetakse nad komandeerimisel olevateks. Keda isiklikult välja kutsuda ja kelle suusõnalised seletused asendada kirjalikkudega, otsustab aukohtu eesistuja. Isiklikult väljakutsutavate tunnistajate-kaitseväelaste kohta kannab eesistuja ette väeosa ülemale, kelle korralduses aukohus moodustatud, kes tarvilikud korraldused teeb.

Eesistuja võib kaebealusele õiguse jätta oma tunnistajaid ise kaasa tuua, rippumata nende elukohast.

§ 42. Asja arutamise aja ja koha määrab ülem, kelle korralduses kohus moodustatud.

§ 43. Asja arutamisest võtavad osa viis aukohtu liiget.

Aukohtu liikme asemele, kes haiguse, komandeerimise, tagandamise või muul põhjusel puudub, astub tagavaraliige, kes vanem auastmes.

§ 44. Aukohtu istung on kinnine. Kirjatoimetaja kohuseid täidab üks aukohtu liikmetest, keda määrab eesistuja.

§ 45. Aukohtus seisab asja arutamine kõigi asjas kogutud andmete läbivaatamises, kaebealuse ettekutsumises, tema poolt ette toodud tõenduste läbikatsumises, tunnistajate ülekuulamises ja kaebealuse seletuste ärakuulamises.

Tunnistajate ülekuulamine ja muude tõenduste läbivaatamine sünnib kaebealuse juuresolekul.

§ 46. Asja arutamine sünnib suusõnaliselt. Arutamise käigu kohta seatakse kokku protokoll, millesse märgitakse aukohtu istungi aeg ja koht, kohtu koosseis, arutatava asja sisu, kõik kohtu toimingud asja arutamisel ja tehtud määrused, tunnistajate ja kaebealuse seletuste ning avalduste sisu. Protokolli kinnitavad oma allkirjadega eesistuja ja kirjatoimetaja liige.

§ 47. Aukohus peab asja arutamisel piirduma aukohtule üle antud süüdistusasja selgitamisega. Kui aga asja arutamisel ilmsiks tulevad uued kaebealuse poolt toime pandud aumõistet riivavad teod, kannab aukohus eesistuja kaudu sellest ülemale ette, talitamiseks üldises korras.

§ 48. Kui kaebealune aukohtu nõudmisel ilma mõjuva põhjuseta aukohtu istungile ei ilmu, teeb kohus otsuse tagaselja. Sel puhul peab kohus asja tagaselja arutamise kohta määruse tegema, milles tuleb ära tähendada, millal kaebealusele kutse saadetud ja tema poolt vastu võetud, ja kui aukohtul mitteilmumise põhjused teada on — miks need põhjused on tunnistatud mittemõjuvateks.

§ 49. Enne asja arutamisele asumist võib kaebealune iga aukohtu liikme tagandamist paluda; samal ajal võivad liikmed ise esitada enda tagandamise põhjused.

Tagandamise küsimuse otsustamisest ei võta osa aukohtu liige, kelle tagandamist otsustatakse. Küsimuse otsustamise ajaks eemaldatakse kaebealune istungi ruumist.

Aukohus peab määruses ära tähendama tehtud otsuse põhjendused ning, palve rahuldamise korral, — kes § 43 korras tagandatud liikme asemele asus.

§ 50. Aukohtu liikmetest tulevad igal juhtumisel tagandada: 1) need, kes kaebealusele alluvad, 2) kaebealuse sugulased otsejoones kõigis astmetes, külgjoones kuni neljanda astmeni ja hõimlased kuni kolmanda astmeni, ning 3) need, kes asjas olid või silmnähtavalt oleksid pidanud tunnistajatena üle kuulatama, välja arvatud aukohtu liige, kes juurdlust toimetas.

§ 51. Peale kaebealuse seletuse ärakuulamist eemaldab kohus teda istungi ruumist ja asub suusõnaliselt tema tegude ja süü määra hindamisele ja otsuse tegemisele.

Kui kohus selle juures leiab, et oluliselt tarvilik mõnesuguseid täiendavaid andmeid koguda või uusi tunnistajaid üle kuulata, on kohtul õigus otsust tegemata asja pooleli jätta. Selle kohta peab kohus määruse tegema, milles asja poolelijätmise põhjused ära tähendab. Oma määruse ärakirja kannab kohus ette eesistuja kaudu sellele ülemale, kelle korralduses aukohus moodustatud, ja kogub tarvilikud andmed juurdlust teinud liikme kaudu.

Peale selle, kui kohus tarvilikud täiendavad andmed on saanud, täidetakse § 40 nõudmised aukohtu eesistuja poolt uuesti ja § 42 tähendatud ülem määrab uue istungi päeva.

§ 52. Uuele asjaarutamisele kutsutakse välja esimesel istungil ilmunud ja ülekuulatud tunnistajad ainult siis, kui kaebealune seda palub ja aukohtu eesistuja selle tarviliku leiab. Äraütlemise puhul seab eesistuja kokku kirjaliku määruse.

§ 53. Leiab aukohus, et asi temale ei allu kas selle tõttu, et asi üldse aukohtulikule lahendamisele ei kuulu, või peaks alluma mõnele teisele aukohtule, siis teeb kohus määruse, milles asja mittealluvuse põhjused ära tähendab, ja eesistuja esitab kogu kirjavahetuse ülemale, kelle korralduses kohus moodustatud. Küsimus esitatakse alluvuse korras sõjaministrile, kelle otsus asja alluvuse kohta on lõpulik.

§ 54. Asja arutamine ja otsustamine peab sündima aukohtus ühe istungi jooksul, välja arvatud § 51 ette nähtud juhtumine.

§ 55. Aukohtu otsus, niisama kui kõik aukohtu määrused, tehakse absoluutse häälteenamusega, kusjuures kohtu liikmed avaldavad oma arvamised alates nooremast.

§ 56. Aukohtus asja arutamisel ilmsiks tulnud asjaolude ja arutamise aluseks oleva juurdluse andmete saladuses hoidmine on aukohtu liikmete ja asja arutamise juures viibivate ohvitseride auasi.

See keeld ei käi aukohtu otsuse lõputulemuse (§ 59) kohta, kuid ka otsuse suhtes tuleb silmas pidada, et ohvitserkonna sisemised asjad ja vahekorrad ei toodaks avalikkuse ette enam, kui see hädatarvilik on.

Selle paragrahvi nõuete rikkumise eest langevad süüdlased ohvitserid aukohtu alla, välja arvatud juhtumine, kui need andmed on kohtuvõimude nõudmisel antud.

§ 57. Ruumid, kirjutusmaterjali jne. saab aukohus selle väeosa ülema kantseleist, kelle korralduses aukohus moodustatud. Aukohtu aktid hoitakse alal sama väeosa ülema kantseleis salajaste dokumentide kohta ette nähtud korras.

VIII peatükk.

Aukohtu otsus.

§ 58. Ohvitseride aukohus teeb otsuse rippumatult, hinnates kaebealuse tegu oma südametunnistuse järgi aumehe mõiste ja kaitseväe juhi hea nime seisukohalt, arvestades käesoleva seadluse määrustega ja üldiste kaitseväeteenistuse nõuetega.

§ 59. Aukohus võib otsustada:

1) kaebealune õigeks mõista;

2) kaebealusele noomitus määrata;

3) kaebealune tegelikust teenistusest vabastamiseks esitada;

4) kaebealune degradeerimiseks esitada.

Märkus. Vormikandmise õigusega reserv- ja maakaitseväe ohvitseride kohta võib aukohus p. 3 korras otsustada kaebealune vormikandmise õiguse äravõtmiseks esitada.

§ 60. Aukohtu otsuse lühikese resolutsiooni näol kirjutab eesistuja eraldi lehel, mis protokolli juurde lisatakse ja kõigi kohtunikkude poolt alla kirjutatakse. Resolutsiooni kuulutab eesistuja kaebealusele samal kohtuistungil ja teatab, kus ja millal temale otsus lõpuvormis kuulutatakse.

§ 61. Kolme päeva jooksul peale resolutsiooni kuulutamist valmistab aukohtu eesistuja otsuse lõpuvormis. Otsus peab sisaldama andmed kohtuistungi aja ja koha ning kohtu koosseisu kohta, andmed kaebealuse isiku kohta, milles teda süüdistati, missuguses teos (tegemuses või tegevusetuses) ja missuguste tõenduste põhjal teda süüdi või süüta leiti, aukohtu seisukoha kaebealuse teo kohta selle seadluse §§ 1, 2 ja 58 alusel ja otsuse § 59 järgi. Otsuse lõpuvormis kirjutavad alla eesistuja ja kõik kohtunikud.

§ 62. Kolmandal päeval pärast kohtuistungit kuulutab eesistuja kaebealusele, kui see on ilmunud, otsuse lõpuvormis ja avaldab temale selle seadluse §§ 63 ja 64. Võimalikult samal päeval esitab eesistuja otsuse ühes kogu kirjavahetusega ja lisadega sellele ülemale, kelle korralduses aukohus moodustatud.

Otsuse kuulutamisele mitte ilmunud kaebealusele, samuti ka tagaselja otsuse puhul, loetakse otsus lõpuvormis kaebealusele kuulutatuks kolmandal päeval peale kohtuistungit.

Otsuse kuulutamisest või kaebealuse mitteilmumisest teeb eesistuja märkuse otsuse peale.

IX peatükk.

Edasikaebus.

§ 63. Aukohtu otsuse peale ei saa kaevata asja sisu järgi, kuid kaebealusel on õigus kolme päeva jooksul, pärast otsuse lõpuvormis temale kuulutamist esitada ülemale, kelle korralduses aukohus moodustatud, kaebust aukohtu seadluse rikkumise peale kohtu poolt.

Kui aukohtu seadlust kohtu poolt oluliselt rikutud ei ole, on aukohtu otsus lõpulik.

§ 64. Aukohtu seadlus on oluliselt rikutud, kui:

1) otsuses tõendustena ette toodud asjaolud ei vasta istungi protokollis tähendatud asjaoludele;

2) kohtu poolt on aumõistet riivavaks teoks loetud tegemus või tegevusetus, mis on ette kirjutatud seaduses, määrustikus või muus teenistuslikus ettekirjutuses;

3) eesistuja on rahuldamata jätnud kaebealuse palve uusi tunnistajaid välja kutsuda,

üle kuulata lasta või kaasa tuua, või tõendusi välja nõuda, mis asja kohta tähtsad olid;

4) aukohtu koosseis ei olnud seaduslik;

5) kõik kohtunikud ei võtnud osa asja arutamisest;

6) kohtuistungist võtsid osa kohtunikud, kes käesoleva seadluse põhjal oleks pidanud tagandatama või kelle tagandamiseks kaebealune mõjuvad põhjused oli esitanud;

7) kohus on ekslikult käesoleva seadluse eeskirju käsitanud.

§ 65. Kui ülem leiab temale § 63 korras esitatud kaebuse põhjendatud olevat või ise leiab, et kohus on asja arutamisel aukohtu seadlust oluliselt rikkunud, on ülem kohustatud otsust tühistama ja asja vastavalt § 66 teistkordsele arutamisele pöörama, kusjuures ülem peab ära tähendama, missuguse toimetusega ja missuguse seadluse nõude kohus on rikkunud, ja saadab kogu otsuse ühes kirjavahetusega sellele ülemale, kelle korralduses kohus moodustatud, kus asi teistkordselt arutamisele tuleb.

Küsimust peab ülem kolme päeva jooksul otsustama, arvates kohtuotsuse temale esitamise päevast, või kui kaebus on kaebealuselt tulnud, siis selle kaebuse saamise päevast.

§ 66. Otsuse tühistamise puhul arutatakse asi:

mis esimest korda arutatud ohvitseride aukohtus — vastava diviisi vanemohvitseride aukohtus;

mis arutatud vanemohvitseride aukohtus — väeosa ülemate aukohtus;

väeosa ülemate aukohtus ja kindralite aukohtus arutatud asi arutatakse teistkordselt samas kohtus.

Kui otsus peaks jälle tühistatama, antakse vanemohvitseride aukohtus arutatud asi väeosa ülemate aukohtusse uueks arutamiseks.

§ 67. Teistkordsele arutamisele võib kaebealune ainult niipalju uusi tunnistajaid ja tõendusi esitada, kuipalju tema neist esimesel arutamisel välja kutsuda või välja nõuda palunud oli ja tema oma palve mitterahuldamise peale §§ 63 ja 64 p. 3 põhjal oli kaevanud. Eesistuja lahendab palve selle seadluse § 40 korras.

Kui aga otsus tühistatud on § 64 p. 3 põhjal teatud tunnistaja seletuse või mõne muu tõenduse asja juurde mittelisamise pärast, siis on vastava tunnistaja väljakutsumine või tema seletuse või muu tõenduse asja juurde lisamine kohtule sunduslik.

X peatükk.

Otsuse täitmine.

§ 68. Kui kohus on otsustanud kaebealust teenistusest eemaldamiseks esitada ja ülem ei teia tarvilikuks otsust tühistada, siis paneb ülem, kelle korralduses kohus moodustatud, süüdimõistetule ette — kolme päeva jooksul tegelikust teenistusest vabastamise palve esitada. Ettepanek tehakse kohe peale § 65 tähendatud tähtaja lõppu. Palve esitamise korral loetakse ohvitseri vabastamise põhjuseks mitte aukohtu otsus, vaid ohvitseri oma soov.

§ 69. Kui süüdimõistetu kolme päeva jooksul ei esita palvet, mis § 68 ette nähtud, teeb vastav ülem viibimata komando korras esitise vastavalt aukohtu otsusele.

Sellele esitisele lisatakse aukohtu otsus algkujus, kõik erimäärused, kui sarnased olid, istungi protokoll, juurdlus ja muu kirjavahetus.

§ 70. Diviisi ülem, edasi saates esitist kaebealuse tegelikust teenistusest vabastamise kohta, lisab oma arvamise aukohtu otsuse seadusepärasuse üle.

Lõpulikult otsustab tegelikust teenistusest vabastamist:

a) üksiku väeosa ülema ja kõrgematel ametikohtadel ülemana teenivate kohta — Vabariigi Valitsus;

b) teiste kohta — sõjaminister.

Sõjaministril on õigus aukohtu otsust tühistada, kui aukohtu seadlust on rikutud, ja asja tagasi saata ülemale, kelle korralduses kohus moodustatud, asjale käigu andmiseks § 65 korras.

Aukohtu otsuse põhjal vabastatud ohvitser viiakse üle reservi, maakaitseväkke või erusse — aluseks võttes vabastatu vanadust.

§ 71. Kui aukohus on otsustanud kaebealust degradeerimiseks es tada, teeb ülem, kui ta § 65 korras otsust ei tühista, komando korras esitise vastavalt aukohtu otsusele, lisades kirjavahetuse nagu § 69 tähendatud. Kõrgemad ülemad lisavad oma arvamise otsuse seadusepärasuse kohta. Küsimuse otsustab Vabariigi Valitsus sõjaministri ettepanekul.

Samas korras täidetakse otsus, millega § 59 märkuse põhjal on otsustatud kaebealune vormikandmise õiguse äravõtmiseks esitada.

XI peatükk.

Nõuandmine auasjus.

§ 72. Igal ohvitseril on õigus auasjus oma aukohtu liikme käest nõu küsida ja aukohtu liige, kui ennast küllalt kompetentseks ei pea nõuandmiseks, protokolleerib ohvitseri poolt esitatud andmed ja teatab asjast aukohtule, kus asi kolmest auastmes vanemast aukohtu liikmest moodustatud aunõukogus läbi vaadatakse. Otsuse ärakiri antakse ohvitserile välja aukohtu liikme kaudu, kelle poole ohvitser pööras.

Tähendatud protokollid ja aunõukogu otsused hoitakse alal.

§ 73. Nõuküsimine ja nõuandmine võib sündida ainult asjus, mille kohta ei ole ülemuse poolt juurdlust määratud ega aukohtu liikme poolt § 32 korras ettekannet tehtud ega ka ohvitseri poolt § 2 p. 2 korras palvet esitatud tema aukohtu alla andmise kohta.

§ 74. Aukohtu liige, samuti aunõukogu § 72 korras nõu andes piirdub andmetega, mis ohvitser esitanud, ilma nende tõelikkust uurimata.

XII peatükk.

Autülid ja teotamised.

§ 75. Autülidest ja teotamistest, mis ohvitserkonnas juhtunud, kui asjaosalised asja vastavalt ohvitseri aumõistele omavahel lahendanud ei ole, teatavad asjaosalised ilma muid samme astumata mõnele selle aukohtu liikmele, missugusele kohtule nemad alluvad käesoleva seadluse põhjal.

§ 76. Aukohtu liige, kes on teada saanud teotamise juhusest, kus kohtule alluv ohvitser on teotatu või teotaja, kannab asjast ette ülemale, kelle korralduses aukohus moodustatud.

§ 77. Ülem, kelle korralduses kohus moodustatud, laseb tüli või teotamise asja, millest ülem sel või teisel teel teateid on saanud, tarbekorral selgitada aukohtu liikme kaudu. Kui ülem asja küllalt tähtsaks loeb, annab tema asja aukohtule läbivaatamiseks.

Selles paragrahvis tähendatud aukohtu liikme kaudu tüli või teotamise asja selgitamine sünnib suusõnaliselt ja on tarvilik ainult siis, kui ülemal juhtumise kohta ligemad andmed puuduvad.

§ 78. Kui autüli või teotamine on juhtunud ohvitseride vahel, siis on aukohtul õigus otsustada:

1) kui leiab, et lepitus vastab ohvitseri aumõistele — otsus teha, millega tüliasi lõpetatud ja vastased lepitatud;

2) kui leiab, et lepitus võimalik ei ole, sellest ülemale ette kanda juurdluse määramiseks.

Viimasel juhtumisel on ülema kohus — peale asja selgitamist süüdlasi karistada või üldises korras nende kohtu alla andmiseks samme astuda, kui nemad on teenistuslikkudest ettekirjutustest üle astunud või seadust rikkunud, või süüdlast aukohtu alla anda, kui ohvitser on toime pannud teo, mis käesoleva seadluse §§ 1 ja 2 alla käib.

§ 79. Kui asjaosalised ohvitserid kuuluvad mitmesse väeossa, teeb üldine ülem §§ 77 ja 78 tähendatud korraldusi kõigi asjaosaliste kohta.

§ 80. Kui § 77 korras aukohtule antud asjas kohus leiab, et teotaja on kodanlik isik ja ohvitser haavatu, siis otsustab aukohus, kas ohvitseri kohta andmeid on, et tema oleks rikkunud selle seadluse §§ 1 ja 2 ette nähtud kohuseid ja teatab oma otsuse ülemale, kelle korralduses kohus moodustatud.

Ülem otsustab, kas ohvitser aukohtu alla anda, kui tema aumõiste vastu on eksinud, ja kohustab ohvitseri teotajat vastutusele võtta, kui ohvitser seda oma algatusel teinud ei ole.

§ 81. Kui § 77 korras aukohtule antud asjas kohus leiab, et kahjukannatajana esineb isik, kes selle seadluse alla ei kuulu, kannab kohtu eesistuja sellest ülemale ette.

Ülem võtab asja arutamisele ainult peale seda, kui kahjukannataja seaduses ette nähtud korras on kaebusega esinenud. Asjale antakse käik üldises sarnaste asjade kohta ette nähtud korras.

Ülemale jääb õigus siiski ohvitseri karistada või aukohtu alla anda, kui leiab, et ohvitser on selle seadluse §§ 1 ja 2 vastu eksinud.

§ 82. Kui mõlemad vastased esinevad nii teotajana kui ka kahjukannatajana, talitab kaitseväe ülem ohvitseri kohta § 78 korras.

XIII peatükk.

Seadluse maksmahakkamine.

§ 83. See seadlus hakkab maksma 1. maist 1928 a.

§ 84. Tarvilikud korraldused selle seadluse elluviimiseks teeb sõjaminister.

§ 85. Sõjaministril on õigus aukohtute asjaajamise kohta juhtnööre anda.

§ 86. Selle seadluse maksmahakkamisega loetakse maksvusetuks 1869 a. Sõjaseadluste kogu XXIII raamatu §§ 130—179.

Lisa § 12 juurde.

Määrused ohvitseride aukohtute kohta kaitseliidus.

Ohvitseride aukohtute seadlus on kaitseliidus maksev järgmiste eranditega:

1. Ohvitseride aukohtu moodustamist korraldab maleva päälik, kes täidab aukohtu asjus kõik seadluses ette nähtud väeosa ülema kohused.

Üksiku väeosa ülema õigusteta vanemohvitseride aukohtu moodustamist korraldab kaitseliidu ülem, kes aukohtu asjus täidab kõik seadluses ette nähtud diviisi ülema kohused.

2. Maleva juures moodustatud ohvitseride aukohtu koosseisu võib valida kõiki malevas alal olevaid ohvitsere, keda kaitseliidu põhikirja järgi tegelikus kaitseväeteenistuses olevateks loetakse, ja neid maleva liikmeid, kellel on leitnandi või kõrgem auaste, kui viimased

vähemalt üks aasta kaitseliidu liikmed on olnud.

Kaitseliidu staabi juures moodustatud üksiku väeosa ülema õigusteta vanemohvitseride aukohtu koosseisu võib valida kõiki kaitseliidus alal olevaid vanemohvitsere, välja arvatud kaitseliidu staabi ülem.

3. Aukohtu koosseisu ei või valida päälikut, kelle korralduses aukohus moodustatakse.

4. Maleva juures moodustatud ohvitseride aukohtu valimistest võtavad osa kõik maleva liikmed, kellel on ohvitseri auaste.

Vanemohvitseride aukohtu valimistest võtavad osa kõik kaitseliidus alal olevad vanemohvitserid, kellel ei ole üksiku väeosa ülema õigusi.

5. Üksiku väeosa ülema õigustega päälikud alluvad kaitseväes moodustatud väeosa ülema ja suuremate õigustega ohvitseride ja vanemohvitseride aukohtule.

6. Kaitseliidu päälikud, kellel on ohvitseri auaste ja väeosa ülema või suuremad õigused, võtavad väeosa ülemate aukohtu valimistest osa ühes kaitseväe ohvitseridega.

Valida võib neist ainult vanemohvitsere.

7. Aukohus võib ohvitseride aukohtu seadluse § 59 p. 3 korras otsustada kaitseliidust välja heita liiget, keda tegelikus kaitseväeteenistuses ei loeta. Kaitseliidu põhikirjas ette nähtud kaitseliidu liikmete ajutine või jäädavalt väljaheitmine sellega muudetud ei ole.

8. Kaitseliidust väljaheitmine täidetakse peale otsuse jõusseastumist kaitseliidus väljaheitmise kohta maksva korra järgi.

9. Eruohvitsere, kes kaitseliidu liikmed, võib üldistel alustel aukohtu liikmeteks valida; nemad võtavad valimistest osa ja alluvad ohvitseride aukohtule.

Riigivanem J. Tõnisson.
Sõjaminister N. Reek.
Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 13. aprillil 1928 a. vastu võetud

178. Määrus raudteede ja veeteede otseühenduse tariifi nr. 38 muutmise kohta.

Alus: Tariifinõukogu seaduse (R.T. nr. 106 — 1923) § 8.

Tariifinõukogu otsusega 14. maist 1926 a. maksma pandud raudteede ja veeteede otseühenduse tariif nr. 38 (R.T. nr. 46 — 1926) Balti Päästeseltsi a.-l. „Eestimaa" veohindade tabel muudetakse järgmiselt:

Balti Päästeseltsi a.-l. „Eestimaa" veohindade tabel.

Piletite hinnad.

Rohuküla—Kuivastu—Roomasaare (Kuresaare) liinil:

Rohukülast—Roomasaare (Kuresaare) või tagasi	I kl. kr. 8.—	platsk. kr. 2.—
„ — „ „ „ „	II „ kr. 6.—	platskaardiga ühes
„ — „ „ „ „	III „ kr. 3.—	
Rohukülast—Kuivastu või tagasi	I „ kr. 4.—	platsk. kr. 1.50
„ — „ „ „	II „ kr. 3.—	platskaardiga ühes
„ — „ „ „	III „ kr. 1.50	
Kuivastu—Kuresaare või tagasi	I „ kr. 5.—	platsk. kr. 1.50
„ — „ „ „	II „ kr. 4.—	platskaardiga ühes
„ — „ „ „	III „ kr. 2.—	

Kaupade veohinnad.

Kaupade nimetused	Rohukülast—Kuivastu või tagasi ja Kuivastust Roomasaare või tagasi	Rohukülast—Roomasaare (Kuresaare) või tagasi
Pagas	Kr. —.02 kg pealt	Kr. —.03 kg pealt
Kodulinnud, sead ja teised väiksed koduloomad hoiuabinõudes	Kr. —.02 „ „	Kr. —.04 „ „
Sarvloomad	Kr. 4.— tüki pealt	Kr. 6.— tüki pealt
Hobused	Kr. 5.— „ „	Kr. 7.50 „ „
Lambad, vasikad, kitsed, koerad	Kr. —.75 „ „	Kr. 1.25 „ „
Jalgrattad	Kr. —.50 „ „	Kr. —.75 „ „
Mööblid	Kr. —.03 kg „	Kr. —.04 kg „
Regi või vanker	Mööbli tariifi järgi	
Raske kaup	Kr. —.01 kg pealt	Kr. —.02 „ „
Kerge kaup	Kr. —.02 „ „	Kr. —.03 „ „

Märkus 1. Kergeteks kaupadeks loetakse need kaubad, mis raudteel üldise kaubaveotariifi järgi kuuluvad I, II, III ja IV klassi alla, ja rasketeks kaupadeks need kaubad, mis kuuluvad V, VI ja VII klassi alla.

Märkus 2. Käesolevatesse laeva veohindade tabelitesse on Rohuküla sadamas ümberlaadimise maks sisse võetud, kuna tollivalitsuse kaalumaksuks eraldi 1 sent iga 16 kilogrammi pealt sisse kasseeritakse. Pagasi pealt kaalumaksu ei võeta. Pagasi veomaksu väljaarvamisel arvatakse iga alatud 5 kg terveks 5 kg.

Märkus 3. Kaitseväelaste, kaitseliitlaste ja piirivalvurite ning nende ametkondade varanduse vedu sõjaministeeriumi, kaitseliidu või piirivalve vastava veodokumendiga ja kaitseväelaste, kaitseliitlaste ning piirivalvurite sõit hinnaalandust õigustava märkuse ettenäitamisel, tunnistusel (veotariif nr. 43 §§ 11, 12, 14 — R.T. nr. 77 — 1926) sünnib 50% veohinna alandusega, kusjuures kaitseliidu ja piirivalve vedu sünnib kohemaksetava raha eest.

Märkus 4. Lapsed 5—10 aastani, ekskursandid, ka kooliõpilased, kui gruppides sõidavad üle 10 isiku, maksavad poolhinda.

Märkus 5. Ilma hinnata lubatakse pagasi laevale kaasa võtta iga reisija kohta 16 kg.

Käesolev määrus hakkab maksma 1. maist 1928 a.

Riigivanem J. Tõnisson.
Teedeminister A. Kerem.
—— Riigisekretär K. Terras.

179. Siseministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisude ja palganormide (R.T. nr. nr. 44, 66 ja 94 — 1927) muudatus ja täiendus.

Alus: Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse (R.T. nr. 27 — 1927) §§ 4 ja 6 ja Vabariigi Valitsuse juhtnöörid ülemääraliste riigiteenijate koosseisude ja tasude määramiseks (R.T. nr. 37 — 1927).

Ameti nimetus	Arv	Kuupalk	Lisatasud	Otsekohene alluvus
I. Administratiivosakond.				
a) Koosseisust kustutatakse:				
Aednik	1	60.—	Korter ühes kütte ja valgustusega	Administratiivosakond
Kutsar	1	60.—	Korter ühes kütte ja valgustusega	„
b) Koosseisu täiendatakse:				
Asjaajaja ühingute registreerimise alal	1	110.—	—	„
Asjaajaja perekonnaseisu aktide arhiivi alal	1	75.—	—	„
Pargivalitseja-aednik	1	100.—	Korter ühes kütte ja valgustusega	„
II. Politsei-peavalitsus.				
1. Tallinna-Harju prefektuur.				
a) Koosseisust kustutatakse:				
Autojuht.	1	100.—	—	Tallinna-Harju prefekt.
Autojuht.	2	80.—	—	„ „ „
b) Koosseisu täiendatakse:				
Autojuht.	2	90.—	—	„ „ „

Käesolev koosseisude ja palganormide täiendus hakkab maksma 1. aprillist 1928 a.

Tallinnas, 12. aprillil 1928 a.

Siseminister J. Hünerson.
Administratiivosakonna abidirektor Osk. Angelus.

180. Narva linnamaksude määrad 1928 a. kohta.

Vastu võetud Narva linnavolikogu poolt 4. oktoobril 1927 a. ja 24. jaanuaril 1928 a. ning kinnitatud rahaministeeriumi poolt 23. jaanuaril ja 28. veebruaril 1928 a.

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Viivitusemaksu määr	Maksutähtaeg
1.	Kinnisvara hindamismaks: Kinnisvara hindamissummast aastas	2%	2% kuus	15. august
2.	Sildimaks: a) Igasugused harilikud ärisildid ehk maalid, mis kaupluste või ettevõtete juures sellesama maja külgedele või katusele on paigutatud, maksustatakse järgmiselt: 1) sildid kuni 0,75 ruutmeetri suuruseni, kui sunduslikud, on maksust täiesti vabad; 2) suuruse eest, mis üle 0,75 ruutmeetri kuni 2,75 ruutmeetri suuruseni, tuleb maksta iga ruutmeetri või selle osa pealt aastas	3 kr.	100%	1. mai
	3) suuruse eest, mis üle 2,75 ruutmeetri, tuleb maksta iga ruutmeetri või selle osa pealt aastas	1 kr.	100%	1. mai
	b) Igasuguste siltide ehk maalide eest, mis ärist eemal (mitte selle maja küljes, kus äri ise asub), tuleb maksta iga ruutmeetri või selle osa pealt aastas	3 kr.	100%	1. mai
	c) Eraisikute ja -asutuste uksesiltide ja maalide pealt, mis üle 100 r.-sentimeetri suured, aastas	2 kr. 50 s.	50%	1. mai
	Märkus. Maksust on vabad ka kõik riigi ja omavalitsuse ettevõtete, ametikohtade ja asutuste sildid ja maalid igas suuruses ning eraisikute ja -asutuste uksesildid ja maalid kuni 100 ruutsentimeetri suuruseni.			
3.	Maks ehituskruntide plaanide kinnitamise eest: Krundi plaanile üles võetud maa-ala iga ruutmeetri pealt	25 s.	—	Plaani kättesaamise juures
4.	Lõbustusemaks: a) Kinodelt — üldsummas 1928 aasta peale 7.500 kr. (lõbustusemaksu muutmise seaduse § 3 määruste põhjal — R. T. nr. 44 — 1922), määratud linnavolikogupoolt 4. okt. 1927 a. äratasumisega iga 3 kuu eest ette, tingimusega, et kinodes toime pandavad näokatte- ja tantsupeod ning väljamaalaste osavõttel korraldatud etendused kuuluksid lõbustusemaksu alla piletite pealt;			
	b) Puhttantsu-, näokatte- ja lillepidude pealt, piletihinnast	30%	—	

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Viivitusemaksu määr	Maksutähtaeg
	c) Igasuguste segapidude pealt tantsuga, piletihinnast	20%	—	
	d) Näitemängude, kontsertide ja pidude pealt, ilma tantsuta, piletihinnast	10%	—	
	e) Kõigi etenduste, kontsertide jne. pidustuste pealt, kus eriti selleks sisse sõitnud väljamaalased välja astuvad, ja kui need peod on ilma tantsuta, piletihinnast	30%	—	Piletite tembeldamise juures
	g) Samasuguste pidustuste pealt, kui lõpuks on tants, piletihinnast	50%	—	
	h) Istemaks restoranides, kohvimajades ja muudes sarnastes asutustes, kus muusikat või muid lõbustusi pakutakse, iga istekoha pealt päevas	2 s.	—	Ühe nädala eest ette, kui teist kokkulepet ei ole
5.	Kuulutuste ja reklaamide maks:			
	a) Kuulutuste ja müürilehtede väljapanemise õiguse eest linna kuulutuselaudadele ja -postidele, iga reklaamilehe pealt:			
	1) kuni $^1/_8$ ruutmeetri suuruseni	1 kr.	—	Tembeldamise
	2) „ $^1/_4$ „ „	2 kr.	—	juures
	3) „ $^1/_2$ „ „	6 kr.	—	
	Märkus. Selle maksu eest võib kuulutust pidada kuulutuselaudadel või -postidel ainult neli päeva, lugedes üleskleepimise päevast, kauema aja eest tuleb maksta teistkordne maks endises määras. Kuulutuslehti, mis suuremad kui ½ ruutmeetrit, välja panna linna kuulutuselaudadele ja -postidele pole lubatud.			
	b) Järjekorraliste kuulutuste, eeskavade jne. väljapanemise õiguse eest kinode, teatrite, seltsimajade jne. oma kuulutuselaudadele, iga väljapandava reklaamilehe $^1/_{10}$ ruutmeetri või selle osa pealt	25 s.	—	Tembeldamise juures
	c) Liikuvate reklaamide demonstreerimise pealt, iga ühekordse demonstreerimise eest päevas	1 kr. 25 s.	—	Loasaamise juures
	d) Valgustusereklaamide demonstreerimise pealt, iga reklaamimaksu summast . . .	10%	—	Iga kuu 5. kuupäeval eelmise kuu eest
6.	Voorimeesteärimaks:			
	Iga sõidu või veo tarvis peetava hobuse pealt aastas	7 kr. 50 s.	100%	1. aprill ja 1. oktoober

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Viivitusemaksu määr	Maksutähtaeg
7.	Hobuste- ja sõiduriistademaks:			
	A. Eraisikute, asutuste, ühingute, seltside jne. oma töö ja sõidu tarvis peetavate hobuste ja sõiduriistade pealt:			
	a) iga hobuse pealt aastas	7 kr. 50 s.	100%	1. mai
	b) iga sõiduriista pealt aastas	10 kr.	100%	1. mai
	B. Eraisikute, asutuste, ühingute, seltside jne. lõbusõiduks peetavate sõidu- ja ratsahobuste ning sõiduriistade pealt:			
	a) iga hobuse pealt aastas	30 kr.	100%	1. mai
	b) iga sõiduriista pealt aastas	10 kr.	100%	1. mai
8.	Autode ja muude automaatsete sõidu- ja veoriistademaks:			
	a) Isiklikuks tarvitamiseks peetavate sõiduriistade eest, iga auto hobusejõu pealt aastas	10 kr.	100%	1. mai
	b) Raskuste veo autode ja reisijate tarvis peetavate sõiduautode eest, iga auto hobusejõu pealt aastas	7 kr. 50 s.	100%	1. mai
	c) Mototsüklettide eest, iga hobusejõu pealt aastas	5 kr.	100%	1. mai
	d) Mootorpaatide eest, iga hobusejõu pealt aastas	2 kr. 50 s.	100%	1. mai
9.	Jalgratastemaks:			
	Iga jalgratta eest aastas	2 kr.	100%	1. mai
10.	Koertemaks:			
	Iga koera pealt, välja arvatud õue-ketikoerad ja need, kes seaduse järgi maksu alla ei kuulu, aastas	6 kr.	100%	1. mai
11.	Käsivooriärimaks:			
	Igalt käsivooriäri pidajalt aastas	50 s.	100%	1. aprill ja 1. oktoober
12.	Kalasadama silla tarvitamise maksud:			
	A. Sillamaks:			
	a) laevad ja paadid, mis silda tarvitavad alla poole tunni, on maksust vabad;			
	b) laevad ja paadid, mis silda tarvitavad kuni 2 tundi, maksavad	40 s.	—	
	c) laevad ja paadid, mis silda tarvitavad kuni 5 tundi	75 s.	—	
	d) laevad ja paadid, mis silda tarvitavad kuni 10 tundi	1 kr. 25 s.	—	
	e) laevad ja paadid, mis silda tarvitavad kuni 24 tundi	2 kr. 50 s.	—	

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Viivitusemaksu määr	Maksutähtaeg
	f) laevad ja paadid, mis silda tarvitavad üle 24 tunni, maksavad ööpäeva kohta .	2 kr.		
	Märkus 1. Poolikud ülesloetud aegadest loetakse täieks ajaks maksuvõtmiseks.			Maksu tasutakse linna rahakorjaja kätte sellekohase kviitungi vastu igakord tema esimesel nõudmisel
	Märkus 2. Pikemaajalise, üle 1 nädala kestva seisu eest, samuti ka sadamasse talvekorterisse jäämise eest on maks erikokkuleppe järgi linnavalitsusega.			
	B. Kaubamaks:			
	1) kaubamaks võetakse järgmiselt:			
	a) värske kala puuda pealt	1 s.	—	
	b) soolatud kala puuda pealt	1 s.	—	
	c) muude kaupade pealt	1 s.	—	
	2) laevad ja praamid põletispuudega maksavad iga jooksvasülla arssinapikuste puude eest.	25 s.	—	
	Märkus. Elusate kaladega kauplevad laevad on kaubamaksust vabad ja maksavad sillamaksu 2 kr. öö-päeva pealt.			
13.	Kaalumaks:			
	Avalikkude kaalude tarvitamise eest Peetri ja Jaanilinna turgudel võetakse:			
	a) koorma kaalumise eest kuni 30 puuda .	30 s.	—	Kaalumise juures
	b) iga järgmise puuda pealt	1 s.	—	
14.	Maks oksjonipidamise eest vallasvara müügiks:			
	a) Linnale, müügisummast	2%	—	
	b) Oksjonipidajale, müügisummast	2%	—	
15.	Narva jõge mööda linna piiridesse parvetatava metsamaterjali pealt:			
	a) Palkide pealt.	à 2 s.	—	Kuude viisi — iga möödunud kuu eest, misjuures lõpusumma peab olema tasutud 1. detsembriks
	b) Pakkude, liiprite, propside ja paberipuude pealt, kantsüld	1 kr.	—	
16.	Maks kauplemisplatside eest linna turul päeviti:			
	1. Laudadelt, tünnidest, vannidest jne.:			
	a) lihamüüjatelt päevas	40 s.	—	
	b) juustu-, või- ja vorstimüüjatelt päevas . .	40 s.	—	Maks nõutakse

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Viivitusemaksu määr	Maksutähtaeg
	c) tangu-, jahu- jne. müüjatelt päevas . . .	40 s.	—	sisse igapäev turuülevaatajarahakorjaja poolt kohapeal kviitungi vastu, mis müüjal alal ja kaasas peab olema nõudmise korral ettenäitamiseks
	d) pesu- ja pudukraamimüüjatelt päevas . .	40 s.	—	
	e) valmisriietemüüjatelt päevas	40 s.	—	
	g) saapa- ja nahakraamimüüjatelt päevas . .	40 s.	—	
	h) aiaviljamüüjatelt päevas	40 s.	—	
	j) kalamüüjatelt päevas	40 s.	—	
	i) leiva- ja saiamüüjatelt päevas	20 s.	—	
	k) koetud pesu müüjatelt päevas	20 s.	—	
	l) vanakraami- ja rauamüüjatelt päevas . .	30 s.	—	
	Märkus. Platsi suurus üks ruutsüld.			
	m) puu- (ahjukütte) müüjatelt, iga hobusekoorma pealt päevas	20 s.	—	
	n) igasuguste toiduainete müüjatelt:			
	1) koormatest või veoriistadelt, iga koorma või veoriista pealt päevas	20 s.	—	
	2) korvidest või kastidest (käepealt või maha pandud), iga korvi või kasti pealt päevas	5 s.	—	
17.	Kantseleimaks: Igasuguste linnavalitsusest nõutavate tunnistuste, ärakirjade ja väljavõtete pealt, välja arvatud vaesusetunnistused ja niisugused paberid ja tunnistused, mille pealt kas erimaks on määratud või mis maksu alla ei kuulu	20 s.	—	Tunnistuse või dokumendi kättesaamise juures

Narvas, 28. märtsil 1928 a. Nr. 689.

Linnapea J. Hermann.

Sekretär Fr. Verberg.

Järva maavolikogu poolt 27. veebruaril 1928 a. vastu võetud

181. Määrus vallaametnikkude palga- ja tööolude korraldamise kohta Järvamaal.

Alus: Ajutine seadus vallaametnikkude palga- ja tööolude korraldamise kohta 4. maist 1920 a. (R.T. nr. 69 — 1920).

§ 1. Määrata kindlaks vallasekretäridele valla poolt maksetava palga alammäärad järgmiselt:

a) valdades, kus alla 1000 elaniku — 80 krooni kuus,

b) valdades, kus 1000 kuni 1500 elanikku — 100 krooni kuus,

d) valdades, kus 1501 kuni 2500 elanikku — 110 krooni kuus,

e) valdades, kus 2501 kuni 3500 elanikku — 120 krooni kuus,

g) valdades, kus üle 3500 elaniku — 125 krooni kuus.

Peale selle rahapalga valla poolt prii korter ühes tarviliste kõrvalruumidega, kütte ja valgustusega, ning seal kus võimalik vallamaja juures olev aia-, põllu- või muu maa vallavolikogu määramisel, mille eest sekretär on kohustatud kõik maksud ja muud kohustused kandma, kui vallavolikoguga ei ole teisiti kokku lepitud.

§ 2. Määrata sekretäri abiliste palga alammääraks kuus 65 krooni ühes prii korteri, kütte ja valgustusega, või 70 krooni kuus ilma prii korteri, kütte ja valgustuseta.

Märkus 1. Vallasekretäri abiks arvatakse see kodanik, kes omandanud vallasekretäri kutse.

Märkus 2. Valla kantseleiametnikkude palga määramine jääb vallavolikogude hooleks, kelle vastavad otsused on lõpulikud.

§ 3. Kohustada valdu palkama vallasekretäridele abijõude järgmiselt:

a) valdades 1501—2000 elanikuga — 1 kantseleiametnik,

b) valdades 2001—2500 elanikuga — 1 sekretäri abi,

d) valdades 2501—3500 elanikuga — 1 sekretäri abi ja kantseleiametnik,

e) valdades üle 3501 elanikuga — 1 sekretäri abi ja 2 kantseleiametnikku.

§ 4. Peale §§ 1 ja 2 tähendatud palkade antakse kõigile vallasekretäridele ja nende abidele kui ka nende perekondadele maavalitsuse poolt arstiabi samadel tingimustel, kui maavalitsuse ametnikkudele ja nende perekondadele.

§ 5. Vallasekretäridele ja abidele antakse iga aasta puhkeaega järgmiselt: kes vähemalt üks aasta on vallavalitsuses teeninud — kaks nädalat, kes vähemalt kaks aastat on teeninud — üks kuu. Puhkuseaja eest makstakse palka edasi. Vallasekretäri ametikohuste täitmine puhkuseajaks pannakse abi peale, aga selle puudumisel naabri vallasekretäri peale maavalitsuse määramisel ja vastastikusel kokkuleppel.

§ 6. Vallasekretäride palga alammäärad ja kantselei tööjõudude arvu iga üksiku valla kohta teatab vallavalitsusele maavalitsus iga aasta 1. aprilliks käesoleva määruse alusel, käsitades temal olevaid ametlikke teateid valla elanikkude arvu kohta.

§ 7. Käesolev määrus hakkab maksma 1. aprillist 1928 a. ja ühes sellega kaotab maksvuse R. T. nr. 56 — 1926 a. avaldatud määrus vallaametnikkude palga- ja tööolude korraldamise kohta Järvamaal.

Maavalitsuse esimees J. Sõnajalg.

Sekretär (allkiri).

Hind 10 senti. Riigi trükikoja trükk.